

Nemec vendar-le hoče imeti svojo hišo okrašeno s tako čudno robo, bodi mu; ali mi prosimo slovenske svoje rojake, za Boga, ne kupujte več te nesnage; saj imate lepi Mohorjev kole-dar; ako pa neste udje Mohorjeve družbe, omislite si „Koledarček“, ki izhaja v Ljubljani, in ima poštenejše podobe in zraven še koristno berilo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sedaj je doba dež. zborov. V torek, dne 14. oktobra so se sešli v vseh kronovinah in je zunanja podoba v vseh skorej tista, ki je bila v prejšnji dobi. Samo v dež. zboru na Dunaji, za nižjo Avstrijo, je poleg liberalne večine nekaj protiliberalcev več, kakor jih je bilo poprej. Žal, da c. kr. vlada ni izmed njih izbrala namestnika dež. maršala, ampak sta oba tudi za to dobo pristna liberalca. — V dež. zboru Solnograškem je poslej tudi večina na strani liberalcev, nekaj, česar je kriv c. kr. dvorni svetnik Lienbacher, to pa iz sovraštva do Slovanov ter se on raji družiti z nemškimi brezverci, kakor s katol. Slovani. Ali se bode mož še kedaj spametoval? Mož je že star in je torej le malo upanja za to. — Pri prvi seji štajarskega dež. zbora sta bila tudi mil. knezoškofa, sekovski dr. Zwerger in lavantinski dr. Napotnik navzoča. Dnes ima že svojo drugo sejo, pa bode brž kratka in velja le volitvam v razne odbore. Od liberalne večine nimamo veliko dobrega pričakovati. — Koroški bauernbund ali kmečka zveza ima novega načelnika in sicer g. Petra Laxa. Ali mu bode tudi sedaj še mogoče slov. kmete voditi za nos, kakor doslej, ko je bil ponemica Jezernik na čelu tega društva, o tem se dvomi, ker Lax ne zna slovenski, toda naša misel je, da bode, kajti nemškutar je bedak in sluša rajši na vsako žlobudro, da le ni slovenska beseda. — Pravi se, da se hoče labodska dolina zvezati s štaj. deželjo; po svoji legi nam je res bližja, kakor pa ostali koroški deželi. — V Kranjskem dež. zboru je večina slovenska, samo Kočevje in pa veliko posestvo ima nemške poslance. Slov. večina voli pa vselej tudi nemške poslance po številu, kakor jim gre, v razne svoje odseke. To je modro, ali pri nas ne delajo nemški liberalci po vsem enako nasproti slov. poslancem. — V Trziči, doslej še precej nemškutarskem gnjezdu, se je osnovalo te dni slov. bralno društvo. Dobro srečo! — Ker je na Primorji velika suša, primanjkuje ljudem vode in čuti se to najbolj v glavnem mestu, v Gorici. Tu nimajo sploh dobre vode veliko, sedaj pa jim je že celo primanjkuje, O bč. zastop sliši zato sedaj marsikako britko, ker še ni pripravil mestu vodotoka, ki bi spravil dovolje vode v mesto. — Laški mestni očetje

v Trstu delajo hudo nepriliko slov. okoličanom, kjer je le mogoče, najbolj pa sedaj s tem, da nastavljajo v njih vaséh same slov. odpadnike za župane ali, kakor se jim tam pravi, capoville t. j. glavarje vasi. — V mestu Pazinu so izvolili si hrv. narodnjaka, dr. Dukiča za župana. Mestjani so te volitve jako veseli, samo nekaj lahončičev je vsled nje jeznih. — V Pulji, ob jadranskem morji, stavijo si novo cerkev na čast M. Devici in posebni odbor, sestavljen iz gospá plemenitih rodovin, nabera za njo. — Za Dalmacijo je imenovan novi ces. namestnik, fzm. Emil David baron Rhonfeldski, doslej v Serajevu. Ne vemo, na katero stran da je novi namestnik, na hrv. ali laško. — Hrvaški sabor snide se dne 25. oktobra v Zagrebu. Kakor je sedaj, nima veliko veljave, ker pleše le za piščaljo madjarske vlade. — Ogersko ministerstvo dela sedaj prav srečno in zato mu tudi nasprotna stranka ne more nič kaj reči in vsa je podoba, da razpade, ne pa, da pride kedaj do ministerskih stolov. Nam je že prav tako.

Vunanje države. Iz Rima se javlja, da so sv. oče Leon XIII. tudi sedaj še zoper to, da se katoliški volilci vdeležijo volitev v dež. zbor, najbrž zato, da si ne delajo sitnob v času, ko še ni upanja, da dobijo večino za-se. — Veliko se piše sedaj o govoru ministra Crispija, v katerem naglašá, da je Italiji zveza z Avstrijo in Nemčijo velika potreba. Nam se zdi, da je ves govor le pesek v oči in težko, če je bila možn resnica. — Drž. proračun ima precej primankljaja in kaže, da Italija nima ravno sreče v tem, kar zadeva denar. — Po južni Španiji pojema kolera, vendar pa še ne tako, da je bode že k malu konec. — V Luzitaniji imajo novo ministerstvo ali ker so v njem katol. možje, zato tamošnjim framasonom ni po volji in se grozijo, da izkličejo državo za republiko, kralju pa dajo slovo. No, tako naglo še pač ne gre to! — Na Francoskem imajo še vselej strahú, da dobijo kedaj — kralja. Gospodarstvo v sedanji republici ni srečno in to ji je na škodo. Ljudstvo pa še tudi ni pozabilo, da še ima kraljevo rodbino, s katero ga vežejo spomini iz starodavnih časov. — V Belgiji nastanejo brž na novo delalski „strikes“, krivi jih pa bodo bolj hujstači, ki od njih živé, kakor pa sila, ki jo trpé delalci. — Anglija terja neki od italijanske vlade nekaj zemlje v Afriki nazaj in to ni po volji zadnjim. To lahko, ali pomagala nevolja Italijanom ne bode veliko. — V glavnem mestu Nemčije, v Berlinu imajo sedaj katol. moža, pl. Forckenbecka za župana. To je v lutrovskem mestu jako redka prikazen. — Zmerom bolj se sliši, da nemški drž. zbor prekličé postavo, vsled katere ne smejo oo. jezuitje imeti v državi samostanov. To bode le pravica. — Ruska vlada prireja novo železnico skozi Sibirijo ter upa, da bode iz nje

veliko koristi za vso državo. — Pravi se, da je Bolgarija sklenila zvezo z Avstrijo in sicer za vsak slučaj, da le ostane ona pri tem neodvisna. Glasu ni prav verjeti. — V Beligrad, glavno mesto Srbije, se je povrnil ruski poslanik Perzijani. Mož je sila vesel, da je pri volitvah sedanja vlada zmagala in to skorej na vseh voliščih. No za Rusijo iz teh pač ne bode preveč koristi. — Kakor se poroča, ruski carevič ne pride več to leto v Turčijo; zakaj da ne, to se ne naznani, najbrž se je tam doli jim zmešala štrenja. — V Afriki in sicer v Maroku je vzbuhnila ustaja, toda kakor kaže, bode je k malu konec, kajti vojaki sultana so upornike že do dobra naklestili ter so jih veliko vjeli. — Med malima republikama v južni Ameriki, Guatemala in San Salvador, unela se je na novo vojska; mir je trajal med njima po takem le par tednov. Boj med njima je prava neumščina.

Za poduk in kratek čas.

Iz Slovenije do Adrije.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Nebo nad svetnikom nosili so štirje plemiči iz najzlahtnejših rodbin. Za temi so sledili plemiči, civilne in vojne oblasti vsa vojska in brezbrojno množstvo ljudstva, ki je bilo iz cele Dalmacije in sosednih dežel skupaj navrelo. Razumeje se, da je bilo celo mesto v praznični obleki, ulice s cveticami, zastavami in preprogami ozaljšane, vsa pota s cveticami nastlana. Po vsem mestu se je razlegalo navdušeno prepevanje slavospjevov, zvonjenje zvonov, sviranje godbe in gromenje topov. Dospelši v cerkvo sv. Štefana, kojekdaj so v večno uspomeno tedaj ime sv. Simeona pridjali, položili so mašniki sv. truplo v srebrno krsto, kojo nadvladika sam zapečati, in v njej se še danes nahaja. Mestni naddijakon pojasnjeval je v nadušenem in taki slovesnosti pristojnem hrvatskem govoru, zbranej množici vršečo se slovesnost. Na to služi se velika sv. maša, se ve, posebno slovesno, med kojo so dospeli odposlanci mesta Šibenika z dragoceno svetilnico, da jo v imenu mesta poklonijo svetniku in koja se še danes tam vidi. Cela slovesnost pa še ni bila s tem končana, temveč se je raztezala skoz celo osmino, rakev je ostala odprta celi čas, da si lahko vsak ogleda svetnika in skoz celi teden brale so se sv. maše na njegovem oltarji od ranega jutra do poludne. Spomin tega sijajnega prenosa sv. Simeona v sedanjo cerkvo obhaja se po napravi nadvladike Garzadori-ja vsako leto dne 16. velikega travna.

Na opisani način vršil se je zadnji in najslavnejši prenos našega svetnika, kajti, ko

se je l. 1280 čudožno v Zadar donesl, položili so ga v cerkvo sv. Marije, l. 1570 v kapelo sv. Roka, koje pa dandanes ni več, in l. 1632 v cerkvo sv. Štefana ali v sedanjo Simeonovo.

Čudeži.

Največji čudež je pač sv. truplo samo ob sebi, kajti pri vseh različnih in mnogih nezgodah, kojim je v teku stoletij podvrženo bilo, so ipak vsi udje skoz devetnajststo let celi ostali. Ako se pomisli, da se je telo najprej v Jeruzalemu v grob zakopalo, iz groba najbrž v kako cerkvo preneslo, od koder se je po dolgem potu na ladijo spravilo, na kojekdaj je po več tednov trajajočem in viharnem morskem potovanju v Zadar priplulo, tu zakopano ter izkopano, kakor tudi večkrat iz ene krste v drugo predjano in iz ene cerkve v drugo preneseno bilo, in da je pri vsem tem celo in neoškodovano ostalo, mora se pač nehoté priznati, da je to veliki čudež, toraj delo vsemogočnega Boga, ki je hotel, da telo njegovega slavnega služavnika in preroka ostane celo, da gledajo še pozni rodovi tistega, ki je Njegovega edinorojenega Sina s svojimi rokami objemal ter brezmadežno mu mater in reditelja blagoslavljal. Nemogoče je skoro tedaj te slavne relikvije vrednosti preceniti, celi krščanski svet starejše nima od nje. (Dalje prih.)

Smešnica 42. Kmet pride iz nove oštarije in sreča ga sosed. Brž ga vpraša, kako da je kaj vino v njej. „Oj“, odvrne mu pivec, „sedaj še ne vem. Tri litre pa sem ga izpil in sedaj grem spat; jutri ti torej že lahko povem, kako da je vino“.

Razne stvari.

(Dež. zbor.) V torek, dne 14. oktobra se je sešel dež. zbor v Gradci in so naš mil. knezoškof imeli v tem sv. mešo za-nj v kapeli dež. hiše. Zatem pa je bilo zborovanje, kakor je že pri dež. zbora v navadi.

(Volitva.) Krajni šolski svet v Zrečah izvolil si je dne 12. t. m. g. Valentina Rušnika kot načelnika že tretjokrat in g. Petra Dobnika, kot namestnika. Oba gospoda, sta vrla značajna narodnjaka.

(Železnica.) Včeraj, dne 15. oktobra so slovesno izročili novo železnico iz Radgone v Ljutomer v vsakdanjo porabo. Trgovinski minister marquis Bacquehem, c. kr. namestnik baron Kübeck, dež. glavar grof Wurmbrandt itd. so se vdeležili te slovesnosti, mi pa želimo, naj postane nova železnica na srečo tamošnjega in sploh slov. ljudstva.

(Skala) se je v petek jutro utrgala nad železnico pri Trbovljah ter je zasipala železnico za toliko, da je imelo več vlakov, ki gredó ondi dopoludne, nekaj ur zakasnjenja. Druge nesreče pa ni bilo.